

תת"ע 5353/11-14 - מדינת ישראל נגד בירנבוים מאיה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תתע"א 5353-11-14 מדינת ישראל נ' בירנבוים מאיה
תיק חיצוני: 52200795681

בפני	כבוד השופט - ס. נשיאה יהושע צימרמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	בירנבוים מאיה

פסק דין

אני מזכה את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

כתב האישום ומהלך הדיון

הנאשמת הואשמה בכך שנהגה ברכב ללא רשיון נהיגה תקף, עבירה בניגוד להוראת סעיף 10(א) לפקודת התעבורה. לטענת המאשימה, הנאשמת נהגה ברכבו של בן זוגה וכאשר הוא יושב במושב שליד הנהג, וכשהבחינו הנאשמת ובן זוגה בשוטרים, החליפו מקומות ביניהם. הנאשמת כפרה באשמה וטענה כי ישבה במושב הנהג, כאשר הרכב כבוי, וזאת לשם התרשמות גרידא מהרכב ולוחות השעונים, ולאחר שסיימה את התרשמותה החליפה מקום עם בן זוגה.

לאור כפירת הנאשמת, כאמור, התנהלו דיוני הוכחות ובפני בית המשפט העידו מטעם התביעה העדים קופלמן, לבון, רומנו, ודומניץ, והוגשו תרשומות של שלושה מעדי התביעה. מטעם ההגנה העידה הנאשמת ובן זוגה, עירד.

טיעוני הצדדים וראיותיהם

בין הצדדים אין מחלוקת כי לנאשמת לא היה רשיון נהיגה בזמן האירוע ואין מחלוקת כי ישבה במושב הנהג. הצדדים חלוקים בשאלת נהיגתה של הנאשמת, לטענת המאשימה הנאשמת הזיזה את הרכב או למצער ישבה במושב הנהג כאשר הרכב היה מונע, ואילו ההגנה טוענת כי הנאשמת לא נהגה ברכב שהרי ישבה במושב הנהג רק כאשר הרכב איננו מונע.

גרסת המאשימה

עדות השוטר קופלמן

בהזמנה לדין (1/ת) אשר נערכה על ידי העד צוין כדלקמן "...ראיתי רכב פרטי מסוג טויוטה בצבע כסף שאורות הרכב דולקים. מהרכב יצאה בירנבוים מאיה מהמושב של הנהג והחליפה מקומות עם הנוסע שלידה..." קופלמן העיד כי כאשר ניגש לנאשמת "הרכב היה במצב עמידה מונע." עוד העיד העד כי לא ראה את הרכב זז בשום שלב.

עדות השוטר לבון

במזכר אותו הגיש העד (2/ת) צוין "בעת שנהגתי בניידת יחד עם הצוות הבחנתי ברכב כסוף מסוג טויוטה כאשר עומד באמצע נתיב אשר בחניון הסופרלנד. והרכב מונע, האורות דולקים. חלפתי על פניהם בכביש וכשחזרתי הבחנתי בנהגת שיוצאת מתא הנהג (מאחורי ההגה) ובנוסע אשר יוצא ממושב הנוסע ומתחלפים במקומות הישיבה... כששאלתי את הבחורה בירנבוים מאיה מה אירע היא אמרה לי שהיא כן נהגה למרות שאני לא ראיתי אותה נוהגת."

העד העיד כי כאשר ניגש לרכב "הוא היה מונע עם אורות דולקים. המנוע היה דולק. שמעתי את רעש המנוע." וכן "כאשר הגענו המנוע היה עדיין דולק. כשהגענו הם יצאו מהרכב." עוד השיב העד לשאלות בית המשפט כי שמע את רעש המנוע "מרחוק, כאשר ראינו את הרכב לראשונה לא ניתן לשמוע. כאשר התקרבו אליהם לרכב עם הרכב שלנו, זה היה מקום די שומם ודי פתוח ויצאנו מהרכב. הם התחלפו כמובן לפני. אם הרכב לא היה מונע לא קרה כלום. אבל הרכב היה מונע ושמעתי אותו. אני שמעתי את הרכב מונע רק כאשר יצאתי מהרכב."

עדות המתנדב רומנו

בתחילה, הוגש לבית המשפט מזכר אשר כתב העד אולם במהלך עדותו העיד העד כי הינו זוכר את פרטי האירוע ועל כן הוחזר המזכר למאשימה. העד העיד: "ירדנו מסופר לנד לכיוון למטה זה אזור פורענות ללימודי נהיגה לא חוקיים, איך שהתקרבו הם זיהו אותנו, איך שהם זיהו אותנו הרכב נעצר והחליפו מקומות." העד ציין כי ראה את הרכב בתנועה: "כשהיינו מלמעלה ראינו את הרכב נוסע וכשהתקרבו הרכב עצר והם החליפו מקומות. כשזיהו אותנו."

בהמשך, העד עומת עם עדות חבריו:

"ש. העידו לפניך שני שוטרים שהיו איתך באירוע זוכר אותם? שניהם אמרו שהרכב לא זז?
ת. תשאל אותם, אני בן 57 פעם ראשונה שאני בבית משפט, חוץ מתביעות קטנות פעם אחת.
ש. מי מהם טועה אתה או הם?
ת. אין תגובה."

העד אף העיד כי אינו זוכר באיזה תאריך התרחש האירוע, את מספר הרכב ואת שמות המעורבים, אך ציין "וויזואלית אני זוכר את שניהם".

עדות המתנדב דומניץ

העד הגיש מזכר בו צוין "במהלך סיור תנועה בחניון ש.ד. מרילנד הבחנתי ברכב פרטי תוצר טויוטה יאריס שעומד עם אורות דולקים + אורות ברקס... לציין שכאשר הגענו לחניה ראיתי בבירור את הבחורה (ברינבויס מאיה מתחלפת עם נהג הרכב...)".

העד העיד כי רכב הנאשמת נסע נסיעה איטית כאשר הגיע אליו, כי הנאשמת ישבה במושב הנהג וכן כי ראו את המעורבים מחליפים מקומות "בזמן שסיירו" ומרחק של כ-20 מטר: "כשהיינו כ-20 מטר מהם הרכב התחיל לנוע כאשר אני רואה ברקס אדום נכבה אדום נכבה..."

יש לציין כי במזכר שכתב לא ציין העד כי הרכב היה בתנועה וכן את עניין אורות הבלם. בנוסף, העיד העד כי השוטר קופלמן הוא שנהג בניידת (בניגוד לעדויות ומזכרים אחרים לפיהם השוטר לבון נהג).

העד השיב לשאלת בית המשפט כי בפעם הראשונה שראה את רכב הנאשמת הוא היה בעצירה ולאחר מכן התחיל בתנועה.

עדויות ההגנה

עדות הנאשמת

הנאשמת העידה בחקירתה הראשית:

"אני וחבר שלי, הוא נסע לחניון של הסופרלנד, הגיע לחניון עצר את הרכב, החלפנו מקומות, אני ישבתי במושב הנהג כדי לראות את לוח השעונים, אחרי כמה דקות שוב התחלפנו, הוא נכנס שוב לאוטו, ולפני שעמדנו לנסוע הגיעה ניידת."

כן העידה הנאשמת כי כאשר ישבה ברכב, היה הרכב "כבוי לגמרי" ולא בתנועה.

עדות עד ההגנה עירד מנחם

העד העיד בחקירתו הראשית:

"באותו ערב של האירוע, אני ומאיה חזרנו מבילוי בראשל"צ בדרך חזרה לבת ים קיבלתי החלטה ספונטנית לעצור בחניון של הסופרלנד על מנת לאפשר לה לקבל פרספקטיבה של מושב הנהג וזאת על מנת לחבר אותה ללימודי התיאוריה, ובאותה נשימה להמשיך לעניינים יותר אינטימיים מה שלא קרה. הגענו לחניון, כיביתי את הרכב, התחלפנו במקומותינו, הסברתי לה הסברים על

דוח השעונים מבלי שהיא מפעילה משהו ברכב, לאחר מכן התחלפנו חזרה. בשלב זה הבחנתי בשוטרים שמגיעים אלינו לרכב."

כן העיד העד כי ההחלפה בוצעה עוד קודם הגעת השוטרים וכי בזמן שהנאשמת ישבה במושב הנהג הרכב היה "כבוי עם מנוע דומם, אורות הרכב היו דלוקים, ולא אפשרתי למאיה להפעיל שום אמצעי באוטו."

דיון והכרעה

בחנית עדויות עדי התביעה מעלה כי לא ניתן, על פיהן להרשיע את הנאשמת. מעדותו של קופלמן עולה כי הנאשמת ישבה במושב הנהג כאשר אורות הרכב דלקו, החליפה מקום עם עירד, וכי מנוע הרכב פעל כאשר עירד ישב במושב הנהג. פעולות אלו אינן מגלות עבירה. גם מעדותו של לבון עולה כי לא ראה את הרכב בתנועה ושמיעת מנוע הרכב היתה רק כאשר יצא מהרכב המשטרתי והתקרב רגלית לרכב נשוא העבירה. מעדותו של לבון עולה כי כאשר ראה את הנאשמת יושבת במושב הנהג הוא לא שמע את מנוע הרכב ואילו כאשר יצא מהרכב המשטרתי ושמע את מנוע הרכב, במושב הנהג ישב עירד. בהקשר זה אוסיף כי עדותו אינה עומדת בקנה אחד עם המזכר שכתב (2/ת) בו ציין כי עוד בנהיגתו הבחין כי הרכב מונע ואורותיו דולקים ואילו בעדותו ציין כי כאשר ראה את הרכב לראשונה, לא ניתן היה לשמוע את רעש המנוע אלא רק כאשר יצא מהרכב. מהאמור עד כה עולה כי אין בעדות העדים קופלמן ולבון כדי לבסס את הרשעת הנאשמת. ובאשר לעד השלישי - המתנדב רומנו. לכאורה יכולה התביעה להיבנות מעדותו. בעדותו מוסר העד "כשהיינו למעלה ראינו את הרכב נוסע וכשהתקרבנו הרכב עצר והם החליפו מקומות". מאחר ואין חולק כי במושב הנהג, טרם ההתחלפות למול עיני עדי התביעה, ישבה הנאשמת, לפנינו עדות כי בהיות הנאשמת במושב הנהג, הרכב היה בתנועה. יחד עם זאת אין לקבל עדות זו בהיותה סותרת את עדותו של קופלמן אשר נשאל "ראית את הרכב זז בשלב כלשהו" והשיב "לא", ואינה תואמת את עדותו של לבון אשר לא מזכיר תנועת רכב, הן בתרשומתו (2/ת), והן בעדותו. למעלה מזאת, עד התביעה הרביעי, דומיניץ, העיד דברים הפוכים לגמרי ולפיהם רכב הנאשמת תחילה היה בעצירה ורק לאחר מכן כשהתקרבנו - החל בתנועה איטית. לפנינו אם כן 3 גירסאות שונות, של עדי התביעה, הנוגעות לליבו של התיק: שני עדים אינם מתארים כל תנועה של הרכב, עד שלישי מתאר תנועה מרחוק ואחר כך עצירה, ועד רביעי מתאר רכב בעצירה המתחיל בתנועה בהיותם קרובים, יחסית אליו. בשולי הדברים אוסיף כי יש לתת את הדעת גם לטענת הסנגור ולפיה בהעדר הגשת תרשומת כתובה מאת העד רומנו, ולנוכח עדותו בבית המשפט, קשירת עדותו לארוע ופרטיו אינה מבוססת דיה. לנוכח כל המפורט לעיל אין בית המשפט יכול לסמוך ידיו למעלה מכל ספק סביר על עדותו של העד רומנו, ולא על עדותו של העד דומיניץ.

לאור כל האמור אני מזכה את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ו, 06 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

מבטל הדין הקבוע ליום 7.1.16, מזכירות תודיע לצדדים ותשלח לצדדים פסק הדין